

Un coș plin cu pisici

Prin fereastra deschisă a dormitorului, Jaimie auzi un zgomot în noaptea liniștită. Tresări. Păreau să fie niște mârâituri de tigru. Un nor acoperise luna și grădina devenise mai întunecată. Vremea perfectă pentru tigru!

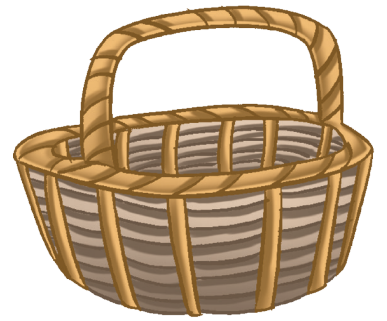
MÂRRR! MÂRRR! MÂRRR!

Trebuia să fie un tigru la vânătoare. Jaimie sări înapoi în pat și trase pătura deasupra

capului. I-a luat multă vreme să adoarmă. A doua zi dimineață, Jaimie s-a dus direct în fundul grădinii. Nu erau urme de tigru. Jaimie se uită în jur și văzu o pisică ce dormea cu pisoii ei. Ochii strălucitori ai pisicii se deschiseră cât să se uite la Jaimie, apoi se închiseră din nou.

Jaimie se grăbi să aducă niște lapte și îl dădu pisicii și puilor ei. Au lins fiecare picătură. Apoi, pisica s-a așezat în coș alături de puii ei.

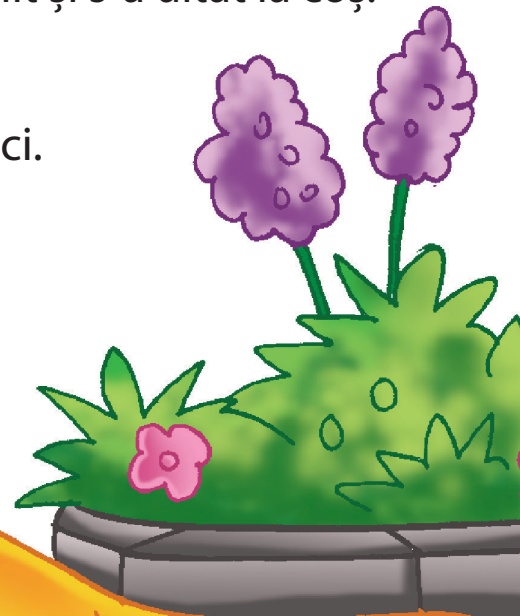

SFÂRR! SFÂRR! SFÂRR!

Mama lui Jaimie a venit și s-a uitat la coș.

— Șșș, șopti Jaime.

Este un coș plin cu pisici.

Monștrii din peșteră

A fost odată un mic regat. Regele acestei împărății era om foarte amabil, generos și iubitor. El era îndrăgit pentru firea lui săritoare și plină de compasiune. Supușii săi îl iubeau pentru numeroasele lui fapte bune și pentru operele lui de creație. În împărăția lui era un sătuc. Copiii din acest sat obișnuiau să se joace pe un câmp aflat în apropierea unei păduri.

Într-o zi, unul dintre ei a scăpat mingea într-o peșteră din apropiere. Câțiva copii au intrat în peșteră ca să aducă mingea.

După câteva minute au ieșit țipând:

— Fugiți! Fugiți repede! Sunt monștrii în peșteră! Sunt cruzi și mănâncă oameni! Ne-au urmărit, vin spre noi!

Copiii o luară la fugă, căci văzuseră trei monștri mari, cu urechi lungi, venind spre ei. Răgeau și urlau la copii. Ei au fugit direct la rege.

I-au spus regelui care era problema lor și l-au implorat să-i scape de monștri. Când regele află toate astea, ordonă imediat soldaților să meargă în peșteră. Soldații se duseră în sat și reușiră să se ascundă în peșteră. Cum se lăsă noaptea, văzură cum cei trei monștri uriași intrară în peșteră. Țineau în mâini niște boluri pline cu sânge. Soldații s-au îngrozit când au văzut cum, unul câte unul, fiecare monstru a început să bea sânge. Deodată, unul dintre monștri a văzut soldații și a sărit să-i mănânce. Dar soldații, care erau pregătiți de luptă, le-au ținut piept și i-au înfrânt, reușind să-i omoare. A doua zi, copiii i-au mulțumit regelui. Au continuat să joace pe câmpul de lângă pădurice, de data asta fericiți și fără teamă.

Accidentul din ocean

Era odată un grup de trei prieteni. Cel mai mic dintre ei se numea Danny. Avea doar opt ani. Steve, fratele lui, era cu patru ani mai mare decât el. Al treilea era Martin.

Într-o zi, ei au decis să se întâlnească la ora 6 pe banca de sub al treilea stâlp de iluminat de pe stradă, ca să meargă să înoate în apa oceanului. Se întâlniră, aşadar, la locul stabilit. De acolo, porniră fericiți și se întrecutară alergând pe stradă, direct spre plajă. Niciunul dintre ei nu se opri până nu ajunse la malul apei.

Un val întunecat se înalță rostogolindu-se din ocean și se prăbuși pe nisipului pe care stăteau cei trei prieteni buni.

Martin era fericit alături de cei doi frați.

— Să intrăm în apă! le propusese el.

Steve chiui, își scoase cămașa și o aruncă pe nisip, la picioarele lui. Dar fu spulberat de un val și dispăru sub apă. Danny râse. Martin zâmbi. Exact în locul în care dispăruse Steve, apa își schimbă culoarea din albastru în roșu, precum culoarea sângelui proaspăt. Apoi, apăru ceva ce îi păru lui Martin o mână îndoită. Nu-i mai vedea deloc pe Steve și pe Danny. Dintr-odată, o mână mică țâșni din apă căutând cu disperare ceva de care să se apuce. Capul lui Danny ieși suprafață. A avea o rană profundă pe frunte și îi curgea sânge. Bucuria băieților se transformase în durere și suferință.

